

MATEŘSKÁ ŠKOLA
POHÁDKA BORAČ
KRONIKA 2015/2016

ŠKOLNÍ ROK 2015/2016

Na počátku tohoto školního roku se v naší mateřské škole sešlo celkem 25 dětí, v pololetí do brněnské školky odešli sourozenci Ondra a Sofinka, v červnu nás tedy bylo 23, z toho 10 chlapců a 13 dívek, 15 dětí mělo trvalé bydliště v Borači a ostatní děti byly z obcí: Tišnov, Unín, Lomnička, Jilmoví, Heroltice a Černvín.

Mateřskou školu nadále úspěšně vedla paní ředitelka Bc. Soňa Šikolová z Nedvědice. Také paní učitelka Mgr. Pavla Čechová je z Nedvědice. Nezastupitelnou roli pedagogické asistentky zastávala paní Hana Blahová z Lískovce. S náročnou prací paní školnice a kuchařky v jedné osobě se prvním rokem s přehledem vyrovnala paní Jiřina Matoušková z Jilmoví.

Činnosti a aktivity připravované pro děti navštěvující naši mateřskou školu se řídily školním vzdělávacím programem s názvem Z POHÁDKY DO POHÁDKY. V průběhu celého roku se střídala rozmanitá témata, která usnadnila dětem poznávání bezprostředního světa lidí i přírody. Učitelky hledaly nejrůznější cesty jak v dětech zájem a zvědavost probudit. Vytvářely pro děti prostor ke hře, zpěvu, tanci, povídání, vyrábění, pohybu i k mnoha dalším aktivitám. Vzdělávání se odehrávalo ve třídách, kde si děti mohly vybrat aktivity v účelně zařízených hracích koutech. Pobyt venku děti trávily na školní zahradě, která je v současnosti vybavena průlezkou, kolotočem, skluzavkou, pískovištěm a třemi houpadly. Na tabuli malovaly křídami, přesnou trefu si mohly procvičit při házení na koš. Před deštěm se děti ukřívaly do dvou dřevěných domečků. Společně se těšíme, až povyrostou vysázené stromky a budeme se moci schovat v jejich stínu. Velkým zdrojem poznání bylo okolí Borače, kde jsme se společně radovaly z nádherné přírody a míst, které již velmi dobře známe, ale zároveň jsme mohly objevovat místa nová a dětmi neprozkoumaná. O to větší zážitky si z pobytu v přírodě děti odnášely.

Letošní září se neslo v duchu setkání dobrých kamarádů. Nejstarších dětí, tedy předškoláků, bylo třináct. Osm dalších, o něco málo mladších dětí, již své kamarády ve školce také mělo, a tak zbývaly jen čtyři nejmladší děti, pro které bylo 1. září jejich prvním dnem v mateřské škole. Všechny čtyři děti byly z Borače. V jejich odloučení od rodičů jim pomáhali jejich sourozenci a také kamarádi, se kterými se již znaly z místa jejich bydliště.

Děti projevovaly mezi sebou svoji náklonnost a přátelství nejenom při hrách, ale i ústním projevem, obejmutím, pohlázením, dárkem. Velmi pozitivně působil pro vytváření pocitu sounáležitosti ve skupině zavedený rituál společného přání dětem v den jejich narozenin. Děti měly vystavenou svoji fotografii, počet svíček na dortu dle věku, zapojily se i rodiče při přípravě sladkého pohoštění. Každé dítě tak mělo možnost zažít pocit výjimečnosti, štěstí a radosti.

Kroky všech dětí provázel ale ještě jeden kamarád a tím byl kašpárek s rolničkami. Nejenže si připravil pro děti aktivity na první den po prázdninách, ale v průběhu celého roku je jeho cinkání upozorňovalo na změny, které se ve třídě odehrávaly.

Září znamenalo také velký trénink. Čistě stolovat, převléknout se, složit si své věci, stihnout včas použít WC, domluvit se s kamarády, řídit se domluvenými pravidly, pro ty starší dokončit započatou hru, ustoupit druhému nebo vyrovnat se s prohrou byly úkoly, které se děti více či méně zdařile snažily zvládnout. A jejich dovednosti se neustále zlepšovaly. Stríhaly, malovaly, vyráběly, pamatovaly si písničky a říkadla, tancovaly, cvičily, objevovaly nové, samostatně tvořily. A právě samostatnost byla jednou z jejich nejdůležitějších získaných dovedností.

Svět lidí poznávaly děti v průběhu celého školního roku prostřednictvím svých rodičů a prarodičů. Každý měsíc k nám přišel někdo z nich a vyprávěl nám o svém povolání nebo o svých zálibách. V rámci projektu Celé Česko čte dětem, každý z nich přečetl také pohádku blízkou svému oboru. A tak nás ve školce navštívila paní zahradnice a sadařka, pan zedník, paní lékařka či chovatelka. Byl tu také pan výpravčí, pan myslivec, odborník na PC nebo muzikant, se kterým jsme

si krásně zazpívaly a přivítaly tak měsíc prosinec a Vánoce. V supermarketu jsme nakupovaly s paní prodavačkou, do školy jsme se zase těšily s paní učitelkou. Děti byly na své rodiče pyšné a všechny přečtené příběhy se jim moc líbily. Touto formou se nám podařilo prohloubit zájem dětí i rodičů o knihy a čtení v rodinách. V tomto školním roce jsme s dětmi společně přečetly 38 knížeček.

Ale i děti dělaly radost svým rodičům. Pokroky svých dětí mohli rodiče vidět ve všech prostorách školky. Předškoláci se zase mohli pochlubit stále více se plnícími složkami, do kterých si ukládali splněné pracovní úkoly. Úkoly, které jim pomáhaly rozvíjet myšlení, paměť i pozornost, které cvičily jejich smysly i orientaci, prohlubovaly jejich matematické i předčtenářské dovednosti.

Co se děti ve školce naučily, také předvedly rodičům i prarodičům na počátku zimy. Nejdříve je tak trochu vystrašily již tradičním Čertovským strašením v obci. Sváteční předvánoční atmosféru pak umocnily malým divadelním představením. Zahrály, zazpívaly a zatančily pohádku O dvanácti měsíčkách. A aby děti dokázaly lépe pochopit střídání jednotlivých období v roce, naučily se ke každému z měsíců básničku nebo písničku. Před rodiče předstoupily ve vlastnoručně malovaných tričkách s obrázkem právě toho měsíce, o kterém zpívaly nebo přednášely.

Dalším svátkem, který děti ve školce prožily, byly Velikonoce. Samy si upletly pomlázku, ozdobilily kraslice a naučily se veselé velikonoční koledy. I pro nás učitelky bylo pak zajímavé vyslechnout si bezprostřední zážitky dětí z koledování u svých kamarádů.

Vyráběním, povídáním, tancováním a zpíváním jsme oslavily i další významný den a tím byl svátek všech maminek. Řada předškoláků si doma s maminkou zatančila taneček, který se naučila v mateřské škole, s krásným názvem Mámo, mám Tě rád.

Největší radost si ale děti užily na svůj vlastní svátek – Den dětí. Za splnění řady náročných úkolů, první na děti čekal již po cestě do třídy, si vysloužily sladkou zmrzlou dobrotu, kterou si samy zakoupily v místním obchodě. Na školní zahradě si pak s chutí zatancovaly a zazpívaly nejrůznější legrační písně. Při hrách se svými

řamarády prožily děti opravdu krásný slunečný den.

Ale vraťme se ještě do období předchozích. Již v říjnu děti přivítaly návštěvu programu Zdravé pětky. Seznamovaly se s tím, proč je důležité jíst zdravé potraviny, odlišovaly ty zdravé od těch méně zdravých. Poznávaly, že také pohyb našemu tělu prospívá. Proto si také zacvičily i zazpívaly. Aktivity plnily ve skupinkách i samostatně. Jejich výtvary ze zeleniny a ovoce byly opravdu nápadité. Ještě lepší bylo, že si děti na svých vlastních dílkách mohly opravdu pochutnat.

Zdravé jídlo, pohyb a také bezpečnost jsou předpoklady harmonického rozvoje osobností našich nejmenších. O bezpečnosti na komunikacích nám přijeli do školky povídat policisté z Tišnova. Předvedli dětem pomůcky, které používají a některé si děti mohly i samy vyzkoušet. Mezi ně patřily například čepice, helma, ochranný štít či pouta. Mnohdy byly tyto pomůcky větší jak děti samotné. Policisté se s námi rozloučili prohlídkou policejního zásahového auta, na pozdrav nám pustili pronikavou sirénu, která určitě zneklidnila celou obec.

Zimní měsíce byly kouzelné. A to nejen tím, že v letošním roce jsme se dočkaly o něco bohatší sněhové nadílky, než tomu bylo v minulém roce. A tak děti mohly vyzkoušet své řidičské umění na lopatách. Ale také tím, že k nám do školky přijel opravdový kouzelník. A koho si vybral za pomocníky? No koho jiného než naše děti. Kouzlení jim šlo na jedničku.

Radost a dovádění si děti užily i před jarními prázdninami, kdy si zařadily v maskách. Ve školce je přivítala paní doktorka, Červená karkulka, divoška z pravěku a tygr. Vedle promenády v maskách čekala na děti řada aktivit, které děti dokázaly s přehledem zvládnout. Mezi ně patřilo například složení lidské kostry, hmatové poznávání a zapamatování ukrytých předmětů nebo střelba z luku.

Své smysly si děti tříbily po celý rok prostřednictvím nejrůznějších her a aktivit. Jak na tom se svým zrakem ale skutečně jsou, přijela k nám do školky zkontrolovat paní doktorka Andrea Žejdlová prostřednictvím preventivního screeningového vyšetření zraku.

Jaro, na které jsme se už hodně těšily a které jsme se snažily přivolávat nejrůznějšími tanečky, písničkami i obrázky, k nám stále

nechtělo najít cestu.

Ani výroba paní Zimy a její následné vhození a posláním po řece Svratce příliš nezabíralo. Počasí se umoudřilo, až když jsme se pustili do každoročního jarního čištění lesa. Děti nacházely nejrůznější věci, které do přírody nepatří. Za jejich práci je svým teplem odměnilo i sluníčko.

Na konci dubna jsme se také již tradičně sešli u praskajícího ohýnku. Děti si vlastnoručně opekly vuřtíky, které pak s chutí snědly. Vyzkoušely si jízdu na koštěti. Z dřívka a novinového papíru si vyrobily čarodějnicí, která posloužila jako dobré topivo na oheň. Dopoledne jsme pak uzavřely diskotékou na školní zahradě. Děti si s radostí zazpívaly a zatančily.

V dubnu nás čekala další výzva. Každoroční výtvarná soutěž pořádaná Železárnami Štěpánov před nás postavila nelehký úkol - výtvar pod názvem Můj stroj. Chtělo to dobrý nápad. Proč nevyužít místo, kam si chodíme pravidelně hrát? To místo se nacházelo v Katrbech, kde bylo za sebou naskládaných několik klad. Z klad by mohl být dobrý vláček... a nápad byl na světě.

A jak celá naše práce probíhala? Na výrobě se podílely všechny děti. Některé podle svých představ pomalovaly kolečka vláčku, která byla předem uříznuta ze širokého kulatého kmenu. Jedno kolečko posloužilo k výrobě terčíku pro pana výpravčího. Starší děti vyrobily jízdenky, rýsovaly, stříhaly a psaly velké B jako označení stanice Borač. Vyrobena barevná kola se musela dopravit na místo určení. K tomu posloužila kárka, na které samy děti dopravily kola i potřebné nářadí k jejich přidělení. Společně pak postavily z nalezených klacků koleje, po kterých by vláček mohl jezdit. Střídaly se při práci s vrtačkou a kladívkem při přidělování jednotlivých koleček. Když byl vláček hotový, staly se z dětí cestující, průvodčí, kteří nabízejí jízdenky nebo výpravčí, který vlak zastavuje nebo pouští na trať. Děti pracovaly s nadšením a na svůj výtvar byly náležitě pyšné. Podařilo se jim zhotovit hračku, se kterou si hrály nejen v době, kterou trávily ve školce, ale k mašince chodily i se svými rodiči.

Sportu a pohybu si děti užily na konci května, kdy se v Lomničce konal již 8. ročník Sportovních her mateřských škol

mikroregionu Porta. Těto významné sportovní akci předcházely tréninky dětí na školní zahradě i v přírodě. Za své skoky v pytlích, pětiskoky do dálky, házení míčku do koše, překážkový a štafetový běh byla obě družstva, starších i mladších dětí, odměněna diplomy, čokoládovými medailemi i řadou báječných cen, se kterými si pak děti hrály po zbytek školního roku. Sportovní den si naše děti užily ve společnosti dětí z jiných mateřských škol, kde jak se ukázalo, měly spoustu kamarádů, ale také ve společnosti celé řady pohádkových postaviček. Maskotem boračských dětí byl krásně ustrojený šlechtic, kterého si samy děti pojmenovaly Mušketýr.

Prostřednictvím dvou představení divadla pana Urbánka se děti seznámily nejdříve s tradicemi, které provázejí Vánoce. Přiblížit dětem narození Ježíška poutavou a zábavnou formou nebylo vůbec jednoduché. V obou představeních byly aktéry divadelní hry také děti. V prvním jedna holčička zahrála pannu Marii. V druhém představení, které se uskutečnilo na jaře, si zahrálo dokonce dětí několik. Učily se správně přecházet, nehrát si na silnici nebo se bezpečně chovat v autě při cestování s rodiči. Obě představení se uskutečnila v kulturním domě v Borači a pozvání na ně přijaly děti z Doubravníka, Štěpánovic i děti s rodiči z lesní školky.

S dětmi ze štěpánovické školky jsme společně také vyjely v červnu až do Brna do divadla Božka Polívky na divadelní představení Tetiny u moře. Dětem se představení velmi líbilo, nejvíce asi společná píseň s chobotnicí tanečnicí. Představení odstartovalo společné těšení se na přicházející prázdniny.

Poslední den školního roku byl slavnostní, plný očekávání ale i loučení. Před dvanácti dětmi stálo slavnostní pasování do řad školáků. O tento postup se musely ovšem zasloužit. Úkoly, které pro ně přichystaly dvě členky divadélka Kača a Kača byly opravdu hodné školáků. Některé zvládaly samy, s jinými úkoly jim pomáhali ti nejbližší – rodiče. S rodiči si děti například zazpívaly nebo je zapojily do úkolu, při kterém děti třídily geometrické tvary. Děti postupně házely kostkou a plnily jednotlivé úkoly podle příslušné barvy. Jejich splnění posouvalo děti stále blíže ke školní bráně. Poslední nejtěžší úkol - zavázání

mašličky, které jsme celý rok pilně trénovaly, se skoro všem dětem velmi dobře podařil. Po jeho zvládnutí se dětem otevřela tak toužebně očekávaná vrátka do školy. Děti se radovaly a my dospělí s nimi. Zároveň jsme ale tak trochu smutnily, protože jsme si uvědomovaly, že s některými dětmi se už nebudeme moci vidat. Blankytně modré nebe ještě umocnilo slavnostní atmosféru celého odpoledne. Vzpomínalo se na mnohdy ne zrovna jednoduché začátky jednotlivých dětí v mateřské škole. A aby si děti na svou pohádkovou školku také občas vzpomněly, dostaly na památku naši nejoblíbenější knížku O čertu Matesovi i s věnováním a to dokonce od samotného autora knihy pana spisovatele Radomíra Ráčka. My všechny ve školce jim držíme palce, aby si příští rok dokázaly příběhy dobrosrdečného čerta přečíst již samy.

Celý školní rok utekl velmi rychle. Ani jsme se nenadály a vystřídala se všechna roční období. Celý rok posunul děti zase o kousíček kupředu. Postupně se stávaly šikovnější a samostatnější.

Součástí ohlédnutí za celým rokem je také poděkování všem, kteří sdíleli naše aktivity, rodičům a další příbuzným dětí, občanům Borače. Děkujeme za pomoc při sběru starého papíru, který se uskutečnil v listopadu a v červnu. V červnu se nákladní auto muselo otočit dokonce dvakrát. Získané finanční prostředky udělají opět radost dětem a to při dalším vánočním rozbalování hraček, které budou zakoupeny z těchto prostředků. Děkujeme za pomoc při sběru víček pro Michalku. Děkujeme boračským obyvatelům a chovatelům za celoroční průběžné návštěvy u nich. Děkujeme rodičům za všechny sponzorské dary, které nám během celého školního roku poskytlí.

K zápisu dětí do mateřské školy na příští školní rok přišlo se svými rodiči celkem 12 dětí. V 9 případech bylo žádostem vyhověno.

Přejeme Vám všem prázdniny plné sluníčka a pohody. Prázdniny, při kterých si všichni odpočineme a načerpáme energii do dalšího školního roku.

Těšíme se na nové zážitky, které na nás čekají v příštím roce. Těšíme se i na „ostřílené“ školkáčky i na děti nové. Budeme se snažit vytvořit pro ně i pro jejich rodiče ve školce vstřícnou a podnětnou atmosféru, aby se k nám rády vracely.

Krásné prázdniny Vám všem přeji pracovnice mateřské školy.

V Borači dne 15. 7. 2016

Mgr. Čechová Pavla, učitelka MŠ